

Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1

ПОДАННЯ ФІНАНСОВИХ ЗВІТІВ

МЕТА

1. Цей стандарт визначає основи подання фінансових звітів загального призначення для забезпечення їхньої зіставності з фінансовими звітами суб'єкта господарювання за попередні періоди, а також з фінансовими звітами інших суб'єктів господарювання. Він установлює загальні вимоги щодо подання фінансових звітів, керівництво з їхньої структури та мінімальні вимоги щодо їхнього змісту.

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

2. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати цей Стандарт при підготовці та поданні фінансових звітів загального призначення відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).
3. Визнання, оцінка та вимоги розкриття інформації про конкретні операції та інші події визначаються в інших МСФЗ.
4. Цей Стандарт не поширюється на структуру та зміст стислих проміжних фінансових звітів, складених відповідно до МСБО 34 „Проміжна фінансова звітність”. Проте до таких фінансових звітів застосовуються параграфи 15–35. Цей Стандарт поширюється на всі суб'єкти господарювання, включаючи ті, що подають консолідовані фінансові звіти або окремі фінансові звіти, та ті, що подають окремі фінансові звіти, як визначено в МСБО 27 „Консолідовані та окремі фінансові звіти”.
5. У цьому Стандарті використовується термінологія, яка є доречною для суб'єктів господарювання, що мають за мету отримання прибутку, включаючи бізнесові суб'єкти господарювання у державному секторі. Якщо суб'єкти господарювання, метою діяльності яких не є отримання прибутку у приватному чи державному секторі застосовують цей Стандарт, у них може виникнути необхідність змінити описи, що застосовуються для певних рядків у фінансових звітах та для фінансових звітів безпосередньо.
6. Так само у суб'єктів господарювання, які не мають власного капіталу, як визначено в МСБО 32 (наприклад, деякі взаємні фонди), та у суб'єктів господарювання, акціонерний капітал яких не є власним капіталом (наприклад, деякі кооперативні суб'єкти господарювання), може виникнути необхідність адаптувати подання у фінансових звітах інформації про частки участі членів або власників господарських одиниць.

ВИЗНАЧЕННЯ

7. Терміни, використовувані в цьому Стандарті, мають такі значення:

Власники це ті, хто утримують інструменти, класифіковані як власний капітал.

Загальний сукупний прибуток це зміна у власному капіталі протягом періоду внаслідок операцій та інших подій, окрім тих змін, що виникли внаслідок операцій з власниками, які діють згідно з їх повноваженнями власників.

Загальний сукупний прибуток включає всі компоненти „прибутку або збитку” та „іншого сукупного прибутку”.

Інший сукупний прибуток містить статті доходів або витрат (включаючи коригування внаслідок перекласифікації), які не визнані у прибутку або збитку, як вимагають або дозволяють інші МСФЗ.

Компонентами іншого сукупного прибутку є:

- а) зміни у надлишку переоцінки (див. МСБУ 16 „Основні засоби” та МСБУ 38 „Нематеріальні активи”);
- б) актуарні прибутки та збитки за програмами з визначеними виплатами, визнаними відповідно до параграфа 93А МСБО 19 „Виплати працівникам”;
- в) прибутки та збитки, що виникають внаслідок переведення фінансових звітів закордонної господарської одиниці (див. МСБО 21 „Вплив змін валютних курсів”);
- г) прибутки та збитки внаслідок переоцінювання фінансових активів, наявних для продажу (див. МСБО 39 „Фінансові інструменти: визнання та оцінка”);
- г) фактична частка прибутків та збитків за інструментами хеджування при хеджуванні потоків грошових коштів (див. МСБО 39).

Коригування перекласифікації це суми, перекласифіковані у прибуток або збиток у поточному періоді, які були визнані в іншому сукупному прибутку у поточному або попередньому періодах.

Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) – це стандарти та тлумачення, прийняті Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО). Вони охоплюють:

- а) Міжнародні стандарти фінансової звітності;
- б) Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку;
- в) Тлумачення, розроблені Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності (КТМФЗ) або колишнім Постійним комітетом з тлумачень (ПКТ).

Неможливий – застосування вимоги є неможливим, якщо суб’єкт господарювання не може застосувати її навіть після всіх відповідних зусиль зробити це.

Прибуток або збиток це загальний дохід за вирахуванням витрат, за винятком компонентів іншого сукупного прибутку.

Примітки містять інформацію, на додаток до поданої у звіті про фінансовий стан, звіті про сукупні прибутки та збитки, окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається), звіті про зміни у власному капіталі та звіті про рух грошових коштів. Примітки надають описові пояснення чи детальніший аналіз статей, поданих у цих фінансових звітах, а також інформацію про статті, які не відповідають вимогам до визнання в цих звітах.

Суттєвий – пропуск або викривлення статей є суттєвими, якщо вони можуть (окремо чи у сукупності) впливати на економічні рішення, що їх приймають користувачі на основі фінансових звітів. Суттєвість залежить від розміру та характеру пропуску чи викривлення, що оцінюються за конкретних обставин. Розмір або характер статті, або їх поєднання, можуть бути визначальним чинником.

Оцінювання того, чи може пропуск або викривлення вплинути на економічні рішення користувача (а отже, бути суттєвим), потребує розгляду характеристик користувачів. Концептуальна основа складання та подання фінансових звітів зазначає в параграфі 25: „припускається, що користувачі мають відповідні знання з бізнесу, економічної діяльності та бухгалтерського обліку і прагнуть вивчати інформацію з достатньою ретельністю”. Тому треба, щоб оцінка враховувала те, як, за обґрунтованим очікуванням, це впливатиме на користувачів з такими якостями при прийнятті економічних рішень.

Фінансові звіти загального призначення („фінансові звіти”) – це такі фінансові звіти, які мають на меті задовольнити потреби користувачів, які не можуть вимагати від суб’єкта господарювання скласти звіти згідно з їхніми інформаційними потребами.

8. Хоча в цьому Стандарті використовуються терміни „Інший сукупний прибуток”, „прибуток або збиток” та „загальний сукупний прибуток”, суб’єкт господарювання може використовувати інші терміни для опису сукупних сум, якщо їхні значення зрозумілі. Наприклад, для опису прибутку або збитку суб’єкт господарювання може використовувати термін „чистий прибуток”.
- 8А. Терміни, зазначені далі, описані в МСБУ 32 „Фінансові інструменти: подання” і вживаються у цьому стандарті зі значенням, вказаним у МСБУ 32:
- а) фінансові інструменти з правом дострокового погашення, класифіковані як інструменти власного капіталу (описаний в параграфах 16А та 16Б МСБУ 32);
 - б) інструменти, які накладають на суб’єкт господарювання зобов’язання надати іншій стороні пропорційну частку чистих активів суб’єкта господарювання лише при ліквідації і класифікується як інструменти власного капіталу (описаний в параграфах 16В та 16Г МСБУ 32).

ФІНАНСОВІ ЗВІТИ

Призначення фінансових звітів

9. Фінансові звіти є структурованим відображенням фінансового стану та фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання. Метою фінансових звітів є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансові звіти також демонструють результати того, як управлінський персонал розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансові звіти надають таку інформацію про суб'єкт господарювання:

- а) активи;
- б) зобов'язання;
- в) власний капітал;
- г) дохід та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- г) внески та виплати власникам, які діють згідно з їх повноваженнями власників;
- д) грошові потоки.

Ця інформація, разом з іншою інформацією у примітках, допомагає користувачам фінансових звітів спрогнозувати майбутні грошові потоки суб'єкта господарювання і, зокрема, час надходження та впевненість.

Повний комплект фінансових звітів

10. **Склад повного комплекту фінансових звітів такий:**

- а) **звіт про фінансовий стан на кінець періоду;**
- б) **звіт про сукупні прибутки та збитки за період;**
- в) **звіт про зміни у власному капіталі за період, який відображає;**
- г) **звіт про рух грошових коштів за період;**
- г) **примітки, що містять стислий виклад суттєвих облікових політик та інші пояснювальні примітки;**
- д) **звіт про фінансовий стан на початок найбільш раннього порівняльного періоду, коли суб'єкт господарювання застосовує облікову політику ретроспективно або здійснює ретроспективний перерахунок статей своїх фінансових звітів, або коли він перекласифікує статті своїх фінансових звітів.**

Суб'єкт господарювання може використовувати інші назви для звітів, окрім тих, що використовуються у цьому Стандарті.

11. **Суб'єкт господарювання подає з однаковою значимістю всі фінансові звіти повного комплекту фінансових звітів.**

МСБО 1

12. Як дозволяє параграф 81, суб'єкт господарювання може подавати компоненти прибутку або збитку або як частину єдиного звіту про сукупні прибутки та збитки, або в окремому звіті про прибутки та збитки. Якщо подається звіт про прибутки та збитки, то він входить до повного комплексу фінансових звітів і має бути уміщений безпосередньо перед звітом про сукупні прибутки та збитки.
13. Багато суб'єктів господарювання подає (окремо від фінансових звітів) фінансовий огляд, складений управлінським персоналом, з описом і поясненням основних особливостей фінансових результатів діяльності та фінансового стану суб'єкта господарювання, а також основних невизначеностей, які стоять перед ним. Такий звіт може містити огляд:
 - а) основних чинників і впливів, які визначають фінансові результати діяльності, у тому числі змін у середовищі, у якому діє суб'єкт господарювання, реакції суб'єкта господарювання на ці зміни та їхній вплив, опис політики суб'єкта господарювання щодо інвестицій для збереження та покращання фінансових результатів діяльності, включаючи політику щодо дивідендів;
 - б) джерел фінансування суб'єкта господарювання та запланованого співвідношення його зобов'язань та власного капіталу;
 - в) ресурсів суб'єкта господарювання, не визнаних у балансі відповідно до МСФЗ.
14. Багато суб'єктів господарювання подають, окрім фінансових звітів, висновки та інші документи (наприклад, екологічні звіти та звіти про додану вартість), особливо в тих галузях, де суттєвими є екологічні чинники і де робітники вважаються важливою групою користувачів. Звіти та інші документи, подані крім фінансових звітів, не входять до сфери застосування МСФЗ.

Загальні характеристики

Достовірне подання та відповідність МСФЗ

15. **Фінансові звіти мають достовірно подавати фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання для активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у Концептуальній основі. Припускається, що в результаті застосування МСФЗ, з розкриттям додаткової інформації (за потреби), буде досягнуто достовірне подання у фінансових звітах.**
16. **Суб'єкт господарювання, фінансові звіти якого відповідають МСФЗ, має чітко та без будь-яких обмежень зазначати таку відповідність у примітках. Суб'єкт господарювання не повинен характеризувати фінансові звіти як такі, що відповідають МСФЗ, якщо вони не відповідають усім вимогам МСФЗ.**

17. Фактично за всіх обставин суб'єкт господарювання досягає достовірного подання шляхом відповідності застосовним МСФЗ. Достовірне подання вимагає також від суб'єкта господарювання:
- а) обирати та застосовувати облікові політики відповідно до МСБО 8 „Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки”. МСБО 8 наводить ієрархію авторитетних рекомендацій, які управлінський персонал враховує за відсутністю МСФЗ, що застосовується конкретно до статті;
 - б) подавати інформацію (у тому числі облікові політики) так, щоб забезпечувати доречну, достовірну, зіставну та зрозумілу інформацію;
 - в) надавати розкриття додаткової інформації, коли відповідність конкретним вимогам МСФЗ є недостатньою для забезпечення спроможності користувачів зрозуміти вплив певних операцій, інших подій та умов на фінансовий стан та фінансові результати діяльності суб'єкта господарювання.
18. Суб'єкт господарювання не може виправити невідповідні облікові політики ні розкриттям інформації про застосовані облікові політики, ні примітками чи пояснювальним матеріалом.
19. Винятково рідко, коли управлінський персонал доходить висновку, що відповідність вимозі МСФЗ може настільки вводити в оману, що це суперечитиме меті фінансових звітів, зазначеній у Концептуальній основі, суб'єкт господарювання відхилятиметься від такої вимоги так, як це наведено у параграфі 20, якщо доречна регуляторна концептуальна основа вимагає (або іншим чином не забороняє) таке відхилення.
20. Якщо суб'єкт господарювання відхиляється від вимоги МСФЗ відповідно до параграфа 19, він повинен розкривати таку інформацію:
- а) той факт, що, за висновком управлінського персоналу, фінансові звіти справедливо подають фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання;
 - б) той факт, що він дотримувався всіх застосовуваних МСФЗ, окрім відхилення від певної вимоги для досягнення достовірного подання;
 - в) назву МСФЗ, від вимог якого відхилився суб'єкт господарювання, характер відхилення, у тому числі підхід, якого вимагав би цей МСФЗ, причину, через яку такий підхід був би настільки оманливий за цих обставин, що суперечив би меті фінансових звітів, зазначеній у Концептуальній основі, та прийнятий підхід;
 - г) за кожний поданий період – фінансовий вплив відхилення на кожну статтю у фінансових звітах, яку слід було б подати відповідно до вимоги.
21. Якщо суб'єкт господарювання відхилився від вимоги МСФЗ в попередньому періоді і таке відхилення впливає на суми, визнані у фінансових звітах за поточний період, то він має розкрити інформацію, зазначену в параграфі 20 в) та г).

22. Параграф 21 застосовується, наприклад, якщо суб'єкт господарювання відхилився в попередньому періоді від вимоги МСФЗ щодо оцінки активів або зобов'язань і таке відхилення впливає на оцінку зміни активів та зобов'язань, визнаних у фінансових звітах поточного періоду.
23. **Винятково рідко, коли управлінський персонал доходить висновку, що відповідність вимозі МСФЗ може настільки вводити в оману, що це суперечитиме меті фінансових звітів, зазначеній у Концептуальній основі, але прийнятна законодавча концептуальна основа забороняє відхилення від вимоги, суб'єктові господарювання слід, наскільки можливо, зменшувати помічені оманливі аспекти дотримання відповідності, розкриваючи інформацію:**
- а) назву такого МСФЗ, характер відхилення та причину, через яку управлінський персонал дійшов висновку, що дотримання відповідності такій вимозі є настільки оманливим (за цих обставин), що суперечило б меті фінансових звітів, зазначеній у Концептуальній основі;
 - б) за кожний поданий період – коригування кожної статті у фінансових звітах, які, за висновком управлінського персоналу, були б необхідні для досягнення достовірного подання.
24. Стосовно параграфів 19–23, пункт інформації суперечитиме меті фінансових звітів, якщо він не подає правдиво операції, інші події та умови, які він призначений відображати або, за обґрунтованим очікуванням, має відображати, а отже, ймовірно, буде впливати на економічні рішення, зроблені користувачами фінансових звітів. Під час оцінювання, чи буде відповідність конкретній вимозі МСФЗ настільки обманливою, що суперечитиме меті фінансових звітів, зазначеній у Концептуальній основі, управлінський персонал розглядає:
- а) чому не можна досягти мети фінансових звітів за конкретних обставин;
 - б) як саме обставини суб'єкта господарювання відрізняються від обставин інших суб'єктів господарювання, які дотримуються цієї вимоги. Якщо інші суб'єкти господарювання за подібних обставин дотримуються відповідності, можна припустити, що відповідність суб'єкта господарювання вимозі не є настільки оманливою, що вона суперечитиме меті фінансових звітів, зазначеній у Концептуальній основі.

Безперервність

25. Складаючи фінансові звіти, управлінський персонал повинен оцінювати здатність суб'єкта господарювання продовжувати свою діяльність на безперервній основі. Суб'єкт господарювання складає фінансові звіти на основі безперервності, якщо тільки управлінський персонал не має намірів ліквідувати суб'єкт господарювання чи припинити діяльність або не має реальної альтернативи таким заходам. Якщо під час оцінювання управлінський персонал знає про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності суб'єкта господарювання

продовжувати діяльність на безперервній основі, суб'єкт господарювання має розкривати інформацію про такі невизначеності. Якщо суб'єкт господарювання не складає фінансові звіти на основі припущення безперервності, він повинен розкрити інформацію про цей факт разом з основою, на якій він склав фінансові звіти, та з причинами, через які суб'єкт господарювання не вважається безперервно діючим.

26. Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – принаймні на 12 місяців з кінця звітної періоду. У кожному випадку ступінь розгляду залежить від конкретних фактів. Якщо суб'єкт господарювання в минулому мав прибуткові операції і має відкритий доступ до фінансових ресурсів, то суб'єкт господарювання може без детального аналізу дійти висновку про доречність безперервності як облікової основи. В інших випадках управлінський персонал, перш ніж він упевниться в доречності застосування припущення безперервності, має розглядати ряд чинників, які стосуються поточної та очікуваної прибутковості, графіки сплати боргів і потенційні джерела відновлюваного фінансування.

Принцип нарахування в бухгалтерському обліку

27. **Суб'єктові господарювання слід складати свої фінансові звіти (крім інформації про рух грошових коштів) за принципом нарахування.**
28. Якщо застосовується принцип нарахування в бухгалтерському обліку, суб'єкт господарювання визнає статті як активи, зобов'язання, власний капітал, дохід та витрати (елементи фінансових звітів) тоді, коли відповідають визначенням та критеріям визнання для цих елементів у Концептуальній основі.

Суттєвість та об'єднання

29. **Суб'єкт господарювання подає окремо кожний суттєвий клас подібних статей. Суб'єкт господарювання подає окремо статті відмінного характеру або функції, крім випадків, коли вони є несуттєвими.**
30. Фінансові звіти є результатом обробки великої кількості операцій або інших подій, які об'єднують у класи згідно з їх характером чи функцією. Заключним етапом у процесі об'єднання та класифікації є подання стислих і класифікованих даних, які формують рядки у фінансових звітах. Якщо окремий рядок не є суттєвим, його об'єднують з іншими статтями безпосередньо у цих звітах або в примітках. Стаття, яка не є достатньо суттєвою, щоб було виправданим окреме її подання у фінансових звітах, може, однак, бути достатньо суттєвою для того, щоб подати її окремо в примітках.
31. Суб'єкту господарювання не потрібно надавати конкретне розкриття, що його вимагає МСФЗ, якщо така інформація є несуттєвою.

Згортання

32. **Суб'єкт господарювання не повинен згортати активи та зобов'язання або дохід і витрати, якщо тільки цього не вимагає або не дозволяє МСФЗ.**

МСБО 1

33. Суб'єкт господарювання наводить у звітності і активи, і зобов'язання, а також дохід та витрати. Згортання у звіті про сукупні прибутки та збитки або у звіті про фінансовий стан чи в окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається) (крім випадків, коли згортання відображає сутність операції чи іншої події) зменшує спроможність користувачів розуміти операції, інші події та умови, що відбулися, й оцінювати майбутні грошові потоки суб'єкта господарювання. Оцінювання активів із вирахуванням поправок (наприклад, поправок на старіння запасів і сумнівну дебіторську заборгованість) не є згортанням.
34. МСБО 18 „*Дохід*” визначає термін „дохід” і вимагає, щоб суб'єкт господарювання оцінював його за справедливою вартістю компенсації, яка отримана або підлягає отриманню, беручи до уваги будь-які торговельні знижки та знижки з обсягу, що їх допускає суб'єкт господарювання. Суб'єкт господарювання під час своєї звичайної діяльності здійснює інші операції, що не створюють дохід і є випадковими стосовно основної діяльності, яка приносить дохід. Суб'єкт господарювання подає результати таких операцій тоді, коли таке подання відображає сутність операції чи іншої події шляхом зменшення будь-якого доходу на суму пов'язаних з ними витрат, які виникають при тій самій операції. Наприклад:
- а) суб'єкт господарювання подає прибутки та збитки, які виникають при вибутті непоточних активів (включаючи інвестиції та операційні активи), шляхом вирахування балансової вартості активу та пов'язаних з ним витрат на продаж із надходжень від вибуття;
 - б) суб'єкт господарювання може вираховувати видатки, пов'язані із забезпеченням, які визнаються відповідно до МСБО 37 „*Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи*” і відшкодовуються за контрактною угодою з третьою стороною (наприклад, угода про гарантійні зобов'язання постачальника), з відповідної компенсації.
35. Крім того, суб'єкт господарювання подає на нетто-основі прибутки та збитки, які виникають від групи подібних операцій, наприклад прибутки та збитки від обміну іноземної валюти або прибутки та збитки від фінансових інструментів, утримуваних для продажу. Однак суб'єкт господарювання подає такі прибутки та збитки окремо, якщо вони є суттєвими.

Частота звітності

36. Суб'єкт господарювання подає повний комплект фінансових звітів (включаючи порівняльну інформацію) принаймні щороку. Якщо суб'єкт господарювання змінює кінцевий термін свого звітного періоду і подає фінансові звіти за період, довший або коротший, ніж один рік, то суб'єкт господарювання розкриває, крім періоду, що його охоплюють фінансові звіти:
- а) причини використання довшого чи коротшого періоду;
 - б) той факт, що суми, наведені у фінансових звітах, не є повністю зіставними.

37. Як правило, суб'єкт господарювання постійно складає фінансові звіти за однорічний період. Однак з практичних причин деякі суб'єкти господарювання вважають за краще звітувати, наприклад, за період у 52 тижні. Цей Стандарт не забороняє таку практику.

Порівняльна інформація

38. **Крім випадків, коли МСФЗ дозволяє чи вимагає іншого, суб'єкт господарювання розкриває інформацію стосовно попереднього періоду щодо всіх сум, наведених у фінансових звітах поточного періоду. Суб'єкт господарювання включає порівняльну інформацію розповідного та описового характеру, якщо вона є доречною для розуміння фінансових звітів поточного періоду.**
37. Іноді інформація розповідного характеру, яку надають фінансові звіти за попередній період (періоди), є доречною й у поточному періоді. Наприклад, інформація про подробиці судової справи, результат якої був невизначеним на останню кінець звітної періоду і яка ще підлягає розгляду, розкривається у поточному періоді. Користувачі мають вигоду від інформації про те, що була невизначеність на останню кінець звітної періоду, та про те, що протягом періоду зроблено певні кроки для її розв'язання.
39. Суб'єкт господарювання, що розкриває порівняльну інформацію, подає, як мінімум, два звіти про фінансовий стан, по два звіти усіх інших звітів, та відповідні примітки. Якщо суб'єкт господарювання застосовує облікову політику ретроспективно або здійснює ретроспективний перерахунок статей своїх фінансових звітів або коли він перекласифікує статі у своїх фінансових звітах, він подає, щонайменше, три звіти про фінансовий стан, по два звіти усіх інших звітів та відповідні примітки. Суб'єкт господарювання подає звіти про фінансовий стан
- а) на кінець поточного періоду;
 - б) на кінець попереднього періоду (який є початком поточного періоду);
 - в) на початок найбільш раннього порівняльного періоду.
40. У деяких випадках інформація розповідного характеру, наведена у фінансових звітах за попередній період (періоди) продовжує лишатися доречною у поточному періоді. Наприклад, суб'єкт господарювання розкриває у поточному періоді детальну інформацію про юридичну справу, результат розгляду якої був невизначений на кінець безпосередньо попереднього звітної періоду, і по якій ще мало бути прийняте рішення. Користувачі матимуть користь від інформації про те, що на кінець безпосередньо попереднього звітної періоду існує невизначеність, а також про те, які заходи вжиті протягом цього періоду для усунення невизначеності.
41. **Коли суб'єкт господарювання змінює подання або класифікацію статей у свої фінансових звітах, то суб'єкт господарювання перекласифікує порівняльні суми, якщо перекласифікація не є неможливою. Якщо суб'єкт**

МСБО 1

господарювання перекласифіковує порівняльні суми, то він розкриває таку інформацію:

- а) характер перекласифікації;
 - б) суму кожної статті або класу статей, що їх перекласифікують;
 - б) причину перекласифікації.
42. Коли неможливо перекласифікувати порівняльні суми, суб'єктові господарювання слід розкривати таку інформацію:
- а) причину неперекласифікації сум;
 - б) характер коригувань, які були б зроблені, якби суми були перекласифіковані.
43. Підвищення зіставності інформації за різні періоди допомагає користувачам приймати економічні рішення, особливо завдяки можливості оцінювати тенденції у фінансовій інформації з метою прогнозування. За деяких обставин неможливо перекласифікувати порівняльну інформацію за певний період для досягнення зіставності з поточним періодом. Наприклад, суб'єкт господарювання, можливо, не зібрав дані у попередньому періоді (періодах), так, щоб це уможливило перекласифікацію, а відтворення такої інформації неможливе.
44. МСБО 8 встановлює коригування порівняльної інформації, яке потрібне, якщо суб'єкт господарювання змінює облікову політику або виправляє помилку.

Послідовність подання

45. Суб'єкт господарювання зберігає подання та класифікацію статей у фінансових звітах від одного періоду до іншого, якщо тільки:
- а) не є очевидним (унаслідок суттєвої зміни в характері операцій суб'єкта господарювання або огляду його фінансових звітів), що інше подання чи інша класифікація будуть доречнішими з урахуванням критеріїв щодо обрання та застосування облікових політик у МСБО 8;
 - б) МСФЗ не вимагає зміни в поданні.
46. Наприклад, суттєве придбання чи вибуття або огляд подання фінансових звітів може означати, що фінансові звіти слід подавати в інший спосіб. Суб'єкт господарювання змінює подання своїх фінансових звітів, тільки якщо змінене подання надає інформацію, яка є обґрунтованою та доречнішою для користувачів фінансових звітів, і є можливість, що переглянута структура застосовуватиметься й надалі, що сприятиме зіставності. Вносячи такі зміни у подання, суб'єкт господарювання перекласифікує порівняльну інформацію відповідно до параграфів 41 і 42.

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ

Вступ

47. Цей Стандарт вимагає розкриття певної інформації у звіті про фінансовий стан або у звіті про сукупні прибутки та збитки, в окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається), або у звіті про зміни у власному капіталі та вимагає розкриття інших рядків статей або у цих звітах, або у примітках. МСБО 7 „*Звіт про рух грошових коштів*” встановлює вимоги до подання інформації про рух грошових коштів.
48. У цьому Стандарті іноді вживається термін „розкриття інформації” в широкому значенні, що охоплює статті, подані у фінансових звітах. Розкриття інформації вимагають також інші МСФЗ. Якщо в цьому Стандарті або в іншому МСФЗ не визначено протилежне, такі розкриття інформації можуть бути зроблені у фінансових звітах.

Ідентифікація фінансових звітів

49. Суб'єкт господарювання чітко ідентифікує фінансові звіти та відрізняє їх від іншої інформації в тому самому опублікованому документі.
50. МСФЗ застосовуються винятково до фінансових звітів, і не обов'язково до іншої інформації, яка подається в річному звіті, документах, що подаються до регуляторних органів або в іншому документі. Отже, важливо, щоб користувачі могли відрізнити інформацію, складену при застосуванні МСФЗ, від іншої інформації, яка може бути корисною для користувачів, але не є предметом цих вимог.
51. Суб'єкт господарювання чітко ідентифікує кожний фінансовий звіт і примітки. Крім того, суб'єкт господарювання наводить у чіткому викладі вказану далі інформацію і повторює її, якщо це потрібно для належного розуміння поданої інформації:
- а) назву суб'єкта господарювання, що звітує, або інші способи ідентифікації та будь-які зміни в цій інформації порівняно з кінцем попереднього звітного періоду;
 - б) відомості про те, чи є ці фінансові звіти звітами одного суб'єкта господарювання, чи групи суб'єктів господарювання;
 - в) дату кінця звітного періоду або періоду, що його охоплює комплект фінансових звітів чи примітки;
 - г) валюту подання, як визначає МСБО 21;
 - г) рівень точності, використаний при поданні сум у фінансових звітах.
52. Суб'єкт господарювання задовольняє вимоги у параграфі 51 шляхом подання відповідних заголовків сторінок, звітів, приміток, стовпчиків тощо. Для визначення кращого способу подання такої інформації потрібне судження. Наприклад, якщо суб'єкт господарювання подає фінансові звіти в електронній формі, окремі сторінки не завжди використовуються; тоді суб'єкт

МСБО 1

господарювання подає зазначені вище заголовки для забезпечення можливості розуміння інформації, включеної у фінансові звіти.

53. Суб'єкт господарювання часто робить фінансові звіти зрозумілішими, подаючи інформацію в тисячах або мільйонах одиниць валюти подання. Це прийнятно, якщо суб'єкт господарювання розкриває рівень округлення і не опускає суттєву інформацію.

Звіт про фінансовий стан

Інформація, що має бути подана у звіті про фінансовий стан

54. Звіт про фінансовий стан повинен включати, як мінімум, рядки статей, що подають такі суми:
- а) основні засоби;
 - б) інвестиційна нерухомість;
 - в) нематеріальні активи;
 - г) фінансові активи (за винятком сум, зазначених в г), є) та ж));
 - г) інвестиції, обліковані із застосуванням методу участі в капіталі;
 - д) біологічні активи;
 - е) запаси;
 - є) торговельна та інша дебіторська заборгованість;
 - ж) грошові кошти та їх еквіваленти;
 - з) загальна сума активів, класифікованих як утримувані для продажу, та активи, включені у ліквідаційні групи, класифіковані як утримувані для продажу відповідно до МСФЗ 5 *„Непоточні активи, утримувані для продажу, та безперервна діяльність”*;
 - и) торговельна та інша кредиторська заборгованість;
 - і) забезпечення;
 - к) фінансові зобов'язання (за винятком сум, зазначених в и) та і));
 - л) зобов'язання та активи щодо поточного податку, як визначено в МСБО 12 *„Податки на прибуток”*;
 - м) відстрочені податкові зобов'язання та відстрочені податкові активи, як визначено в МСБО 12;
 - н) зобов'язання, включені у ліквідаційні групи, класифіковані як утримувані для продажу відповідно до МСФЗ 5;
 - о) неконтрольовані частки, представлені у власному капіталі;
 - п) випущений капітал і резерви, що відносяться до власників материнського підприємства.
55. Суб'єкт господарювання подає додаткові рядки статей, заголовки та проміжні підсумкові суми у звіті про фінансовий стан, коли таке подання є доречним для розуміння фінансового стану суб'єкта господарювання.

56. **Якщо суб'єкт господарювання подає поточні та непоточні активи, а також поточні та непоточні зобов'язання як окремі класифікації у своєму звіті про фінансовий стан, йому не слід класифікувати відстрочені податкові активи (зобов'язання) як поточні активи (зобов'язання).**
57. Цей Стандарт не визначає порядок чи формат, у якому суб'єкт господарювання подає статті. У параграфі 54 просто перелічені статті, які достатньо різні за своїм характером чи функцією і тому заслуговують окремого подання у звіті про фінансовий стан. На додаток:
- а) рядки включаються, якщо розмір, характер або функція статті чи об'єднання подібних статей є такими, що їх окреме подання доречне для розуміння фінансового стану суб'єкта господарювання;
 - б) використані описи та порядок наведення статей (або об'єднання подібних статей) можна змінювати згідно з характером суб'єкта господарювання та його операціями, щоби надати інформацію, яка є доречною для розуміння фінансового стану суб'єкта господарювання. Наприклад, фінансова установа може змінити зазначені вище описи з метою надання інформації, які відповідає діяльності фінансової установи.
58. Суб'єкт господарювання складає судження щодо того, чи подавати окремо додаткові статті, на основі оцінки:
- а) характеру і ліквідності активів;
 - б) функції активів у межах суб'єкта господарювання;
 - в) сум, характеру та строків зобов'язань.
59. Застосування різних основ оцінки для різних класів активів передбачає, що їх характер або функція відрізняються, а тому суб'єкт господарювання подає їх у вигляді окремих рядків. Наприклад, різні класи основних засобів можна обліковувати за собівартістю або за переоціненими сумами відповідно до МСБО 16.

Розмежування на поточні та непоточні

60. **Суб'єкт господарювання подає поточні та непоточні активи, поточні та непоточні зобов'язання як окремі класифікації у своєму звіті про фінансовий стан відповідно до параграфів 66–76, за винятком випадків, коли подання, що базується на ліквідності, надає інформацію, що є обґрунтованою та доречнішою. У разі такого винятку, суб'єкт господарювання подає всі активи та зобов'язання у порядку їхньої ліквідності.**
61. Незалежно від прийнятого методу подання, суб'єкт господарювання розкриває суму, що очікується до відшкодування або погашення через більш ніж дванадцять місяців, для кожного рядка активів та зобов'язань, яка об'єднує суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом
- а) не більше дванадцяти місяців після звітного періоду та

б) через більш ніж дванадцять місяців після звітнього періоду.

62. Якщо суб'єкт господарювання постачає товари або послуги в межах операційного циклу, який можна чітко визначити, окрема класифікація на поточні та непоточні активи та зобов'язання у звіті про фінансовий стан дає корисну інформацію внаслідок відокремлення чистих активів, які постійно обертаються у вигляді робочого капіталу, від тих активів, які використовуються в довгострокових операціях суб'єкта господарювання. Це також виділяє активи, які, за очікуванням, будуть реалізовані протягом поточного операційного циклу, та зобов'язання, які мають бути погашені протягом того самого періоду.
63. Для деяких суб'єктів господарювання (таких як фінансові установи) подання активів та зобов'язань у порядку зростання чи зменшення ліквідності надає інформацію, що є обґрунтованою і доречнішою, ніж подання на основі поточні / непоточні, оскільки суб'єкт господарювання не постачає товари або послуги в межах операційного циклу, який можна чітко визначити.
64. При застосуванні параграфа 60, суб'єктові господарювання дозволяється подавати деякі з його активів та зобов'язань, застосовуючи класифікацію поточні / непоточні, а інші в порядку ліквідності, коли це забезпечує інформацію, що є обґрунтованою та доречнішою. Потреба у змішаній основі подання може виникати, якщо суб'єкт господарювання здійснює різні види діяльності.
65. Інформація про очікувані дати вибуття активів та зобов'язань є корисною при оцінці ліквідності та платоспроможності суб'єкта господарювання. МСФЗ 7 „Фінансові інструменти: розкриття” вимагає розкривати інформацію про дати погашення фінансових активів та фінансових зобов'язань. Фінансові активи складаються з торговельної та іншої дебіторської заборгованості, а фінансові зобов'язання складаються з торговельної та іншої кредиторської заборгованості. Інформація про очікувану дату відшкодування немонетарних активів, таких як запаси та про очікувану дату погашення зобов'язань, таких як забезпечення, є також корисною, незважаючи на те, чи класифіковано активи та зобов'язання на поточні та непоточні. Наприклад, суб'єкт господарювання розкриває інформацію про суму запасів, які, за очікуванням, будуть відшкодовані через понад дванадцять місяців після звітнього періоду.

Поточні активи

57. Суб'єкт господарювання класифікував актив як поточний, якщо:
- а) він сподівається реалізувати цей актив або має намір продати чи спожити його у своєму нормальному операційному циклі;
 - б) він утримує актив в основному з метою продажу;
 - в) він сподівається реалізувати актив протягом дванадцяти місяців після звітнього періоду; або
 - г) актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів (як визначено у МСБО 7), якщо немає обмежень щодо обміну чи

використання цього активу для погашення зобов'язання принаймні протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи слід класифікувати як непоточні.

67. У цьому Стандарті вживається термін „непоточний”, що включає матеріальні, нематеріальні та фінансові активи довгострокового характеру. Стандарт не забороняє використання альтернативних визначень, якщо їх значення є зрозумілим.
68. Операційний цикл суб'єкта господарювання – це час між придбанням активів для переробки та реалізацією їх у грошові кошти або еквіваленти грошових коштів. Якщо нормальний операційний цикл не можна чітко ідентифікувати, то припускається, що його тривалість дорівнює дванадцяти місяцям. Поточні активи складаються з активів (таких як запаси та дебіторська торговельна заборгованість), які продаються, споживаються чи реалізуються як частина нормального операційного циклу, навіть якщо не очікується, що вони будуть реалізовані протягом дванадцяти місяців після звітного періоду. Поточні активи складаються також з активів, утримуваних в основному з метою продажу (приклади включають деякі фінансові активи, класифіковані як утримувані для продажу відповідно до МСБО 39), та поточної частини непоточних фінансових активів.

Поточні зобов'язання

69. **Суб'єкт господарювання класифікує зобов'язання як поточне, якщо:**
- а) він сподівається погасити це зобов'язання в ході свого нормального операційного циклу;**
 - б) він утримує це зобов'язання в основному з метою продажу;**
 - в) зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;**
 - г) суб'єкт господарювання не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання принаймні протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.**

Суб'єкт господарювання класифікує всі інші зобов'язання як непоточні.

70. Деякі поточні зобов'язання (такі як торговельна кредиторська заборгованість і деякі нарахунки для працівників), а також інші операційні витрати складають частину робочого капіталу, який використовується у звичайному операційному циклі суб'єкта господарювання. Такі операційні витрати класифікуються як поточні зобов'язання, навіть якщо вони підлягають погашенню через більш ніж дванадцять місяців після дати звітного періоду. Такий самий нормальний операційний цикл застосовується до класифікації активів та зобов'язань суб'єкта господарювання. Якщо нормальний операційний цикл суб'єкта господарювання не можна чітко ідентифікувати, припускається, що його тривалість становить дванадцять місяців.

МСБО 1

71. Інші поточні зобов'язання не погашаються як частина нормального операційного циклу, а підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду або утримуються в основному з метою продажу. Це, наприклад, деякі фінансові зобов'язання, класифіковані як утримувані для продажу відповідно до МСБО 39, банківські овердрафти та поточна частина непоточних фінансових зобов'язань, дивіденди до сплати, податки на прибуток та інша неторговельна кредиторська заборгованість. Фінансові зобов'язання, що забезпечують фінансування на довгостроковій основі (тобто вони не є частиною робочого капіталу, що використовується в нормальному операційному циклі суб'єкта господарювання) і не підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду, є непоточними зобов'язаннями, на які поширюються параграфи 74 і 75.
72. Суб'єкт господарювання класифікує свої фінансові зобов'язання як поточні, якщо вони підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду, навіть якщо:
- а) початковий строк був періодом, довшим за дванадцять місяців;
 - б) угоду про рефінансування або зміну графіка платежів на довгостроковій основі виконано після звітного періоду та до затвердження фінансових звітів до випуску.
73. Якщо суб'єкт господарювання очікує та має намір рефінансувати зобов'язання або перенести його на пізнішу дату принаймні на дванадцять місяців після звітного періоду, згідно з існуючою кредитною лінією, він класифікує зобов'язання як непоточне, навіть якщо інакше строк його сплати настає протягом коротшого періоду. Проте, коли рефінансування зобов'язання або його перенос на пізнішу дату виконується не за бажанням суб'єкта господарювання (наприклад, немає угоди рефінансувати), можливість рефінансування не береться до уваги та зобов'язання класифікується як поточне.
74. Якщо суб'єкт господарювання порушує зобов'язання за довгостроковою угодою про позику на кінець звітного періоду або пізніше, внаслідок чого зобов'язання стає сплачуваним за вимогою, зобов'язання класифікується як поточне, навіть якщо позикодавець погодився (після звітного періоду і до затвердження фінансових звітів до випуску) не вимагати платежу внаслідок порушення. Зобов'язання класифікується як поточне, тому що на кінець звітного періоду суб'єкт господарювання не має безумовного права відстрочити погашення принаймні на дванадцять місяців після цієї дати.
75. Проте зобов'язання класифікується як непоточне, якщо позикодавець погодився надати до настання звітного періоду пільговий період, що закінчується принаймні через дванадцять місяців після звітного періоду, протягом якого суб'єкт господарювання може виправити порушення та протягом якого позикодавець не може вимагати негайного платежу.
76. Стосовно позик, класифікованих як поточні зобов'язання, якщо відбуваються наведені далі події в період між кінцем звітного періоду та датою затвердження фінансових звітів до випуску, ці події кваліфікуються для розкриття інформації

як події, які не коригують, відповідно до МСБО 10 „Події після звітного періоду”:

- а) рефінансування на довгостроковій основі;
- б) виправлення порушення довгострокової угоди про позику;
- в) надання позикодавцем пільгового періоду для виправлення порушення довгострокової угоди про позику, що закінчується принаймні через дванадцять місяців після звітного періоду.

Інформація, яку слід подавати у звіті про фінансовий стан або у примітках

77. Суб'єкт господарювання розкриває у звіті про фінансовий стан або у примітках подальшу підкласифікацію поданих рядків, які класифіковані відповідно до операцій суб'єкта господарювання.

78. Детальна інформація, подана в підкласифікаціях, залежить від вимог МСФЗ, а також розміру, характеру і функції задіяних сум. Суб'єкт господарювання використовує також чинники, викладені у параграфі 58, для визначення основи для субкласифікації. Розкриття інформації відрізнятимуться для кожної статті, наприклад:

- а) статті основних засобів класифікують за класами відповідно до МСБО 16;
- б) дебіторську заборгованість класифікують на суми до отримання від торгових клієнтів, до отримання від зв'язаних сторін, авансових платежів та інші суми;
- в) запаси поділяють на підкласи відповідно до МСБО 2 „Запаси”, такі як товари, основні та допоміжні виробничі матеріали, незавершене виробництво та готова продукція;
- г) забезпечення поділяють на забезпечення виплат працівникам та інші статті;
- г) власний капітал та резерви поділяють на різні класи, такі як сплачений капітал, премії за акціями та резерви.

79. Суб'єкт господарювання розкриває таку інформацію у звіті про фінансовий стан або в примітках:

- а) для кожного класу акціонерного капіталу:
 - i) кількість акцій, дозволених до випуску;
 - ii) кількість випущених і повністю сплачених акцій, а також випущених, але не повністю сплачених акцій;
 - iii) номінальну вартість однієї акції або факт відсутності номінальної вартості акцій;
 - iv) узгодження кількості акцій в обігу на початок та на кінець періоду;
 - v) права, привілеї та обмеження, які супроводжують цей клас, включаючи обмеження з виплати дивідендів і повернення капіталу;
 - vi) частки в суб'єкті господарювання, утримувані суб'єктом господарювання чи його дочірніми або асоційованими підприємствами;

vii) акції, зарезервовані для випуску на умовах опціонів і контрактів з продажу, включаючи умови та суми;

б) опис характеру призначення кожного резерву у власному капіталі.

80. Суб'єкт господарювання без акціонерного капіталу (наприклад, товариству або трасту) слід розкривати інформацію, еквівалентну тій, що її вимагає параграф 79 а), відображуючи зміни протягом періоду в кожній категорії частки участі у власному капіталі, а також права, привілеї та обмеження, що супроводжують кожну категорію частки участі у власному капіталі.

80А. Якщо суб'єкт господарювання перекласифікував

а) фінансовий інструмент з правом дострокового погашення, класифікований як інструмент власного капіталу, або

б) інструмент, який накладає на суб'єкт господарювання зобов'язання надати іншій стороні пропорційну частку чистих активів цього суб'єкта господарювання лише при ліквідації і класифікований як інструмент власного капіталу

з категорії фінансових зобов'язань у категорію власного капіталу або навпаки, то він розкриває інформацію про суму, перекласифіковану у або з кожної з категорій (фінансові зобов'язання або власний капітал), а також про час та причину такої перекласифікації.

Звіт про сукупні прибутки та збитки

81. Суб'єкт господарювання подає усі статті доходу та витрат, визнані за період:

а) у єдиному звіті про прибутки та збитки, або

б) у двох звітах: звіті, що відображає компоненти прибутку або збитку (окремий звіт про прибутки та збитки) та другому звіті, що починається з прибутку або збитку та відображає компоненти іншого сукупного прибутку (звіт про сукупні прибутки та збитки).

Інформація, яку слід подавати у звіті про сукупні прибутки та збитки

82. Звіт про сукупні прибутки та збитки має включати, як мінімум, рядки, які подають такі суми за період:

а) дохід;

б) фінансові витрати;

в) частину прибутку і збитку асоційованих та спільних підприємств, обліковану з використанням методу участі в капіталі;

г) податкові витрати;

г) одна сума, що складається з підсумку:

і) прибутку або збитку від припинених видів діяльності після сплати податків та

- ii) прибутку або збитку після сплати податків, визнаного після оцінки до справедливої вартості мінус витрати на продаж або після вибуття активів чи вибуття ліквідаційної групи (груп), що становить припинену діяльність;
 - д) прибуток або збиток;
 - е) кожний компонент іншого сукупного прибутку, класифікований за характером (за винятком сум в є);
 - є) частку іншого сукупного прибутку асоційованих та спільних підприємств, що обліковуються за методом власного капіталу;
 - ж) загальний сукупний прибуток.
83. Суб'єкт господарювання розкриває у звіті про сукупні прибутки та збитки такі статті у вигляді їх розподілу за період:
- а) прибуток або збиток за період, що відноситься до:
 - i) неконтрольованих часток, та
 - ii) власників материнської компанії.
 - б) загальний сукупний прибуток за період, що відноситься до:
 - i) неконтрольованих часток, та
 - ii) власників материнської компанії.
84. Суб'єкт господарювання може подавати в окремому звіті про прибутки та збитки (див. параграф 81) рядки у параграфі 82а)–д) та розкриття у параграфі 83а).
85. Суб'єкт господарювання подає додаткові рядки, заголовки та проміжні підсумки у звіті про сукупні прибутки та збитки та в окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається), коли таке подання є доречним для розуміння фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання.
86. Оскільки вплив різних напрямів діяльності, операцій та інших подій суб'єкта господарювання різниться за періодичністю, потенціалом прибутку або збитку та передбачуваністю, то розкриття інформації про компоненти фінансових результатів діяльності допомагає користувачам зрозуміти досягнуті фінансові результати діяльності та прогнозувати майбутні фінансові результати діяльності. Суб'єкт господарювання включає додаткові рядки у звіт про сукупні прибутки та збитки та в окремий звіт про прибутки та збитки (якщо він подається) та змінює використані описи та порядок наведення статей, якщо це потрібно для пояснення елементів фінансових результатів діяльності. Суб'єкт господарювання бере до уваги такі чинники, як, зокрема, суттєвість і характер, а також функцію статей доходу та витрат. Наприклад, фінансова установа може змінити описи з метою надання інформації, яка стосується діяльності фінансової установи. Суб'єкт господарювання не згортає статті доходу та витрат, якщо не виконуються критерії, наведені в параграфі 32.

87. Суб'єктові господарювання не слід подавати будь-які статті доходу або витрат у вигляді екстраординарних статей у звіті про сукупні прибутки та збитки чи в окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається) або у примітках.

Прибуток або збиток за період

88. Суб'єкт господарювання визнає всі статті доходу та витрат за період у прибутку або збитку, окрім випадків, коли МСФЗ вимагає або дозволяє інше.
89. Деякі МСФЗ визначають обставини, коли суб'єкт господарювання визнає окремі статті поза межами прибутку або збитку за поточний період. МСБО 8 визначає дві такі обставини: виправлення помилок та вплив змін в облікових політиках. Інші МСФЗ вимагають або дозволяють виключати компоненти іншого сукупного прибутку, які відповідають визначенню доходу або витрат у Концептуальній основі, з прибутку або збитку (див. параграф 7).

Інший сукупний прибуток за період

90. Суб'єкт господарювання розкриває суму податку на прибуток, пов'язану з кожним компонентом іншого сукупного прибутку, включаючи коригування внаслідок перекласифікації, або у звіті про сукупні прибутки та збитки, або у примітках.
91. Суб'єкт господарювання може подавати компоненти іншого сукупного прибутку або
- а) без урахування відповідних податкових впливів, або
 - б) до відповідних податкових впливів, із зазначенням єдиної суми сукупного податку на прибуток стосовно цих компонентів.
92. Суб'єкт господарювання розкриває коригування внаслідок перекласифікації, пов'язані з компонентами іншого сукупного прибутку.
93. Інші МСФЗ визначають, чи потрібно, і якщо потрібно, то коли, суми, попередньо визнані в іншому сукупному прибутку, перекласифікувати у прибуток або збиток. У цьому Стандарті такі перекласифікації називаються коригування перекласифікації. Коригування перекласифікації включається до відповідного компоненту іншого сукупного прибутку у періоді, у якому таке коригування перекласифікується у прибуток або збиток. Наприклад, дохід, отриманий від вибуття фінансових активів, наявних для продажу, включається у прибуток або збиток поточного періоду. Ці суми можна визнати в іншому сукупному прибутку як нереалізований дохід у поточному або попередньому періодах. Такі нереалізовані доходи необхідно вилучати з іншого сукупного прибутку у періоді, в якому ці реалізовані доходи перекласифікують у прибуток або збиток з метою, щоб уникнути подвійного включення таких нереалізованих доходів у загальну суму сукупного прибутку.
94. Суб'єкт господарювання може подавати коригування перекласифікації у звіті про сукупні прибутки та збитки або у примітках. Суб'єкт господарювання, який

подає коригування перекласифікації у примітках, подає компоненти іншого сукупного прибутку після усіх відповідних коригувань перекласифікації.

95. Коригування перекласифікації виникають, наприклад, при вибутті закордонної господарської одиниці (див. МСБО 21), при скасуванні визнання фінансових активів, наявних для продажу, (див. МСБО 39) та коли хеджована прогнозована операція впливає на прибуток чи збиток (див. параграф 100 МСБО 39 стосовно хеджування грошових потоків).
96. Коригування перекласифікації не виникають унаслідок змін у надлишку переоцінки, визнаних відповідно до МСБО 16 або МСБО 38, або внаслідок актуарних прибутків або збитків за програмами з визначеною виплатою, визнаних згідно з параграфом 95А МСБО 19. Ці компоненти визнаються в іншому сукупному прибутку і не перекласифікуються у прибуток чи збиток у наступні періоди. Зміни у надлишку переоцінки можуть бути переведені до нерозподіленого прибутку у наступні період, коли актив використовується або коли скасовується його визнання (див. МСБО 16 та МСБО 38). Актуарні прибутки та збитки відображаються у звітності у нерозподіленому прибутку у періоді, коли вони визнаються як Інший сукупний прибуток (див. МСБО 19).

Інформація, яку слід подавати у звіті про сукупні прибутки та збитки або у примітках

97. **Якщо статті доходу або витрат є суттєвими, суб'єкт господарювання розкриває їх характер та суму окремо.**
98. Обставини, які ведуть до окремого розкриття інформації статей доходу та витрат, охоплюють:
- а) списання запасів до чистої вартості реалізації або списання основних засобів до суми відшкодування, а також сторнування таких списань;
 - б) реструктуризацію напрямів діяльності суб'єкта господарювання та сторнування будь-яких забезпечень на витрати на реструктуризацію;
 - в) вибуття об'єктів основних засобів;
 - г) вибуття інвестицій;
 - ґ) припинена діяльність;
 - д) урегулювання судових процесів;
 - е) інші сторнування забезпечень.
99. **Суб'єкт господарювання подає аналіз витрат, визнаних у прибутку чи збитку, із застосуванням класифікації, яка базується на характері витрат або на їхній функції у суб'єкта господарювання, залежно від того, який аналіз забезпечує обґрунтовану та доречнішу інформацію.**
100. Суб'єкти господарювання заохочуються до подання аналізу у звіті про сукупні прибутки та збитки або в окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається).

МСБО 1

101. Витрати поділяють на підкласи з метою виділення компонентів фінансових результатів діяльності, які можуть різнитися за періодичністю, потенціалом прибутку або збитку та передбачуваністю. Цей аналіз подають в одній з двох форм.

102. Перша форма аналізу – це метод характеру витрат. Суб'єкт господарювання об'єднує витрати у прибутку або збитку згідно з їх характером (наприклад, амортизація, придбання матеріалів, транспортні витрати, виплати працівникам, витрати на рекламу) і не перерозподіляє їх за функціями в межах суб'єкта господарювання. Цей метод може бути простим у застосуванні, оскільки немає потреби розподіляти операційні витрати відповідно до класифікації функцій. Далі наведено приклад класифікації за методом характеру витрат:

Дохід від продажу		X
Інший дохід		X
Зміни запасів готової продукції та незавершеного виробництва	X	
Сировина та витратні матеріали	X	
Витрати на виплати працівникам	X	
Витрати на амортизацію	X	
Інші витрати	X	
Витрати, всього		<u>(X)</u>
Прибуток		<u><u>X</u></u>

103. Друга форма аналізу – це метод „функції витрат” або „собівартості реалізації”, згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини „собівартості продажу”, наприклад, витрати на збут або адміністративну діяльність. Згідно з цим методом, суб'єкт господарювання розкриває, як мінімум, інформацію про собівартість реалізації окремо від інших витрат. Цей метод може надавати доречнішу інформацію користувачам, ніж класифікація витрат за характером, але розподіл витрат на функції може вимагати довільного розподілу та значного судження. Далі наведено приклад класифікації за методом функції витрат:

Дохід від продажу		X
Собівартість продажу		<u>(X)</u>
Валовий прибуток		X
Інший дохід		X
Витрати на збут		(X)
Адміністративні витрати		(X)
Інші витрати		<u>(X)</u>
Прибуток		<u><u>X</u></u>

- 104. Суб'єкт господарювання, який класифікує витрати за функцією, розкриває додаткову інформацію про характер витрат, у тому числі витрати на амортизацію та витрати на виплати працівникам.**
105. Вибір між методом витрат за функцією та методом витрат за характером залежить від історичних і галузевих чинників, а також від характеру суб'єкта господарювання. Обидва методи вказують на ті витрати, які можуть змінитися (прямо чи непрямо), якщо зміниться рівень реалізації або виробництва суб'єкта господарювання. Оскільки кожний метод подання має переваги для різних типів суб'єктів господарювання, цей Стандарт вимагає від управлінського персоналу обирати подання, яке є достовірним і найдоречнішим. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, розкриття додаткової інформації вимагається тоді, коли застосовується класифікація витрат за функцією. У параграфі 104 термін „виплати працівникам” має таке саме значення, як і в МСБО 19.

Звіт про зміни у власному капіталі

- 106. Суб'єкт господарювання подає звіт про зміни у власному капіталі, наводячи у звіті:**
- а) загальний сукупний прибуток за період, із зазначенням окремо загальних сум, що відносяться до власників материнського підприємства та до неконтрольованих часток;**
 - б) для кожного компонента власного капіталу впливи ретроспективного застосування або ретроспективного перерахунку, визнаного відповідно до МСБО 8;**
 - в) [видалено];**
 - г) для кожного компонента власного капіталу зіставлення узгодження балансової вартості на початок та на кінець періоду, окремо розкриваючи зміни внаслідок:**
 - і) прибутку чи збитку;**
 - ii) кожної статті іншого сукупного прибутку;**
 - iii) операцій з власниками, які діють згідно з їх положенням власників, показуючи окремо внески власників та виплати прибутку у вигляді дивідендів власникам, а також зміни у частках власності у дочірніх підприємствах, які не спричинили втрату контролю.**
- 107. Суб'єкт господарювання подає у звіті про зміни у власному капіталі або у примітках суми дивідендів, визнаних як виплати власникам прибутку у формі дивідендів протягом цього періоду, а також відповідні суми на акцію.**
108. В параграфі 106 компоненти власного капіталу включають, наприклад, кожний клас коштів, внесених до власного капіталу, накопичений залишок кожного класу іншого сукупного прибутку та нерозподілений прибуток.
109. Зміни у власному капіталі суб'єкта господарювання у період між початком та кінцем звітного періоду відображає збільшення чи зменшення чистих активів

МСБО 1

протягом періоду. За винятком змін, які є наслідком операцій з власниками, що діють згідно з їхніми повноваженнями власників (таких як внески до власного капіталу, повторні придбання інструментів власного капіталу і дивіденди суб'єкта господарювання), а також витрати на операції, прямо пов'язані з такими операціями, загальна зміна у власному капіталі протягом періоду відображає загальну зміну доходу та витрат, включаючи прибутки та збитки, генеровані внаслідок діяльності суб'єкта господарювання протягом періоду.

110. МСБО 8 вимагає ретроспективних коригувань на вплив змін в обліковій політиці (наскільки це можливо), за винятком випадків, коли положення перехідного періоду іншого МСФЗ вимагають інше. МСБО 8 вимагає також ретроспективного перерахунку для виправлення помилок, що будуть зроблені ретроспективно (наскільки це можливо). Ретроспективні коригування та ретроспективні перерахунки це не зміни у власному капіталі, це коригування у залишку нерозподіленого прибутку на початок періоду, за винятком випадків, коли МСФЗ вимагає ретроспективного коригування іншого компонента власного капіталу. Параграф 106 б) вимагає розкриття в звіті про зміни у власному капіталі інформації про сукупне коригування кожного компонента власного капіталу, що є наслідком (кожне окремо) змін в обліковій політиці та, окремо, виправлення помилок. Інформацію про такі коригування розкривають за кожний попередній період та на початок періоду.

Звіт про рух грошових коштів

111. Інформація про рух грошових коштів надає користувачам фінансових звітів основу для оцінювання спроможності суб'єкта господарювання генерувати грошові кошти та еквіваленти грошових коштів і для оцінювання потреб суб'єкта господарювання у використанні цих грошових потоків. МСБО 7 установлює вимоги до подання та розкриття інформації про рух грошових коштів.

Примітки

Структура

112. У примітках слід:

- а) подавати інформацію про основу складання фінансових звітів і про конкретні облікові політики, застосовані відповідно до параграфів 117–124;
 - б) розкривати інформацію, що її вимагають МСФЗ і яку не подано у фінансових звітах;
 - в) надавати інформацію, яку не подано у фінансових звітах, але яка є доречною для їх розуміння.
113. Суб'єкт господарювання подає примітки до фінансових звітів системно, наскільки це можливо. Суб'єкт господарювання До кожної статті, поданої у звіті про фінансовий стан, звіті про сукупні прибутки та збитки, окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається), звіті про зміни у

власному капіталі та звіті про рух грошових коштів, суб'єкт господарювання робить перехресні посилання на будь-яку пов'язану з ними інформацію у примітках.

114. Суб'єкт господарювання, як правило, подає примітки у наведеному далі порядку, щоб допомогти користувачам зрозуміти фінансові звіти та порівняти їх зі звітами інших суб'єктів господарювання:
- а) зазначення відповідності МСФЗ (див. параграф 16);
 - б) стислий виклад суттєвих застосованих облікових політик (див. параграф 117);
 - в) підтверджувальна інформація щодо статей, поданих у звіті про фінансовий стан, звіті про сукупні прибутки та збитки, окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається), звіті про зміни у власному капіталі та звіті про рух грошових коштів, у тому порядку, в якому подано кожний звіт та кожний рядок;
 - г) розкриття іншої інформації, включаючи:
 - і) непередбачені зобов'язання (див. МСБО 37) та невизнані контрактні зобов'язання;
 - ii) розкриття нефінансової інформації, наприклад, цілі та політики управління фінансовими ризиками суб'єкта господарювання (див. МСФЗ 7).
115. За деяких обставин, можливо, буде треба або бажано змінити порядок конкретних статей у примітках. Наприклад, суб'єкт господарювання може об'єднати інформацію про зміни справедливої вартості, визнаної в прибутку або збитку з інформацією про строки погашення фінансових інструментів, хоча інформацію про перше розкривають у звіті про сукупні прибутки та збитки або в окремому звіті про прибутки та збитки (якщо він подається), а останнє – у звіті про фінансовий стан. Проте суб'єкт господарювання зберігає системну структуру приміток (наскільки це можливо).
116. Суб'єкт господарювання може подавати примітки, що надають інформацію про основу складання фінансових звітів та конкретні облікові політики, як окремих розділ фінансових звітів.

Розкриття інформації про облікові політики

117. Суб'єкт господарювання розкриває у стислому викладі суттєвих облікових політик:
- а) **основи (або основу) оцінки, застосовані при складанні фінансових звітів;**
 - б) **інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансових звітів.**
118. Важливо, щоб суб'єкт господарювання інформував користувачів про основу (або основи) оцінки, застосованими у фінансових звітах (наприклад, історична

собівартість, поточна собівартість, чиста вартість реалізації, справедлива вартість або сума очікуваного відшкодування), оскільки основа, за якою суб'єкт господарювання складає фінансові звіти, значно впливає на здійснюваний користувачами аналіз. Якщо суб'єкт господарювання у фінансових звітах застосовує більше однієї основи, наприклад, якщо переоцінюються конкретні класи активів, достатнім є позначення категорій активів і зобов'язань, до яких застосовано кожну з основ оцінки.

119. Вирішуючи, чи слід розкривати інформацію про певну облікову політику, управлінський персонал ураховує, чи допоможе розкриття інформації користувачам у розумінні відображення операцій, інших подій та умов, поданих у фінансових результатах діяльності та фінансовому стані. Розкриття інформації про певні облікові політики є особливо корисним для користувачів, якщо ці політики вибирають з альтернатив, дозволених МСФЗ. Прикладом є розкриття інформації про те, чи визнає контролюючий учасник свою частку в спільно контрольованому суб'єкті господарювання із застосуванням пропорційної консолідації або із застосуванням методу участі в капіталі (див. МСБО 31 „*Частки участі у спільних підприємствах*”). Деякі МСФЗ особливо вимагають розкриття інформації про певні облікові політики, включаючи вибір, зроблений управлінським персоналом з різних дозволених ними політик. Наприклад, МСБО 16 вимагає розкриття інформації про основи оцінки, застосовані для класів основних засобів.
120. Кожний суб'єкт господарювання враховує характер операцій та політики, інформація про які, за очікуванням користувачів, розкриватиметься для суб'єкта господарювання такого типу. Наприклад, користувачі очікуватимуть, що суб'єкт господарювання, який сплачує податки на прибуток, розкриватиме інформацію про його облікові політики щодо податків на прибуток, включаючи ті, що застосовуються до відстрочених податкових зобов'язань та активів. Якщо суб'єкт господарювання має значні закордонні господарські одиниці або операції в іноземній валюті, користувачі очікуватимуть розкриття інформації про облікові політики щодо визнання прибутків та збитків від обміну іноземних валют.
121. Облікова політика може бути суттєвою внаслідок характеру операцій суб'єкта господарювання, навіть якщо суми за поточний та попередні періоди є несуттєвими. Доречним також є розкриття інформації про кожну суттєву облікову політику, що конкретно не вимагається МСФЗ, але яку суб'єкт господарювання обирає та застосовує відповідно до МСБО 8.
122. **У стислому викладі суттєвих облікових політик або інших примітках суб'єкт господарювання розкриває інформацію про судження (крім тих, що пов'язані з попередніми оцінками (див. параграф 125)), що їх застосовував управлінський персонал у процесі застосування облікових політик суб'єкта господарювання та які мають найсуттєвіший вплив на суми, визнані у фінансових звітах.**
123. Застосовуючи облікові політики суб'єкта господарювання, управлінський персонал здійснює різні судження (крім тих, що пов'язані з попередніми

оцінками), які можуть суттєво впливати на суми, які він визнає у фінансових звітах. Наприклад, управлінський персонал застосовує судження, визначаючи:

- а) чи є фінансові активи утримуваними до погашення інвестиціями;
 - б) коли в основному всі значні ризики та винагороди від володіння фінансовими активами та орендованими активами передаються іншим суб'єктам господарювання;
 - в) чи є певні продажі товарів, по суті, угодами про фінансування, а тому такими, що не ведуть до збільшення доходу;
 - г) чи свідчить сутність відносин між суб'єктом господарювання та суб'єктом господарювання спеціального призначення, що суб'єкт господарювання контролює суб'єкт господарювання спеціального призначення.
124. Розкриття деякої інформації відповідно до параграфа 122 вимагається іншими МСФЗ. Наприклад, МСБО 27 вимагає від суб'єкта господарювання розкривати інформацію про причини, внаслідок яких частка власності суб'єкта господарювання не створює контролю над об'єктом інвестування, що не є дочірнім підприємством, навіть якщо йому належить більше половини його права голосу або потенційного права голосу (прямо або непрямо через дочірні підприємства). Коли важко класифікувати нерухомість, МСБО 40 „*Інвестиційна власність*” вимагає розкривати інформацію про критерії, розроблені суб'єктом господарювання для відокремлення інвестиційної нерухомості від нерухомості, зайнятої власником, та від нерухомості, утримуваної для продажу в звичайному ході бізнесу.

Джерела невизначеності оцінки

125. **Суб'єкт господарювання розкриває інформацію про зроблені ним припущення, що стосуються майбутнього, та інші основні джерела невизначеності оцінки на кінець звітного періоду, які становлять значний ризик спричинити суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань у наступному фінансовому році. Стосовно таких активів та зобов'язань примітки мають містити докладну інформацію про:**
- а) їхній характер;
 - б) їхню балансову вартість на кінець звітного періоду.
126. Визначення балансової вартості деяких активів та зобов'язань вимагає попередньої оцінки впливу невизначених майбутніх подій на активи та зобов'язання на кінець звітного періоду. Наприклад, за відсутністю останніх спостережень ринкових цін орієнтовані на майбутні оцінки потрібні для оцінювання сум очікуваного відшкодування класів основних засобів, впливу технологічного старіння на запаси, забезпечень, що залежать від майбутніх результатів судових процесів, та зобов'язань довгострокових виплат працівникам (таких як пенсійні зобов'язання). Ці попередні оцінки пов'язані з припущеннями щодо таких статей, як коригування грошових потоків на ризик або ставки дисконту, майбутні зміни заробітних плат та майбутні зміни цін, що впливають на інші витрати.

127. Припущення та інші джерела невизначеності оцінок, інформація про які розкривається відповідно до параграфу 125, пов'язані з попередніми оцінками, що потребують найважчих суб'єктивних чи комплексних суджень управлінського персоналу. Оскільки кількість змінних величин та припущень, які впливають на можливе майбутнє вирішення невизначеностей, зростає, то такі судження стають більш суб'єктивними та комплексними, і, відповідно, зростає потенціал подальшого суттєвого коригування балансової вартості активів та зобов'язань.
128. У параграфі 125 не вимагається розкриття інформації для активів та зобов'язань із суттєвим ризиком того, що їх балансова вартість може суттєво змінитися в наступному фінансовому році, якщо на кінець звітного періоду їх оцінюють за справедливою вартістю, основаною на останніх спостережених ринкових цінах (їх справедлива вартість може суттєво змінитися в наступному фінансовому році, але ці зміни не виникатимуть з припущень або інших джерел невизначеності оцінок на кінець звітного періоду).
129. Суб'єкт господарювання подає розкриття інформації в параграфі 125 так, що це допомагає користувачам фінансових звітів зрозуміти судження, що їх складає управлінський персонал щодо майбутнього та інших основних джерел невизначеності оцінок. Характер та обсяг наданої інформації варіюється згідно з характером припущення та іншими обставинами. Приклади типів розкриття інформації суб'єктом господарювання:
- а) характер припущення або невизначеність оцінок;
 - б) чутливість балансової вартості до методів, припущення та оцінки, що лежать в основі їх обчислень, включаючи причини чутливості;
 - в) очікуване вирішення невизначеності та діапазон обґрунтовано можливих кінцевих результатів у наступному фінансовому році стосовно балансової вартості активів та зобов'язань, на які вони впливають;
 - г) пояснення змін, внесених до минулих припущень стосовно активів та зобов'язань, якщо невизначеності залишаються невирішеними.
130. Цей Стандарт не вимагає від суб'єкта господарювання розкривати інформацію про бюджети або прогнози під час розкриття інформації згідно з параграфом 125.
131. Іноді неможливо розкрити інформацію про обсяг можливого впливу припущення або іншого джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду, суб'єкт господарювання розкриває інформацію про те, що обґрунтовано можливо (на основі існуючого знання), що кінцеві результати в наступному фінансовому році, які відрізняються від припущення, можуть потребувати суттєвого коригування балансової вартості задіяного активу або зобов'язання. У всіх випадках суб'єкт господарювання розкриває інформацію про характер та балансову вартість конкретного активу чи зобов'язання (або класу активів чи зобов'язань), на які впливає припущення.
132. Розкриття інформації в параграфі 122 щодо певних суджень управлінського персоналу, здійснених у процесі застосування облікових політик суб'єкта

господарювання, не пов'язане з розкриттям інформації про джерела невизначеності оцінок у параграфі 125.

133. Інші МСФЗ вимагають розкриття інформації про деякі припущення, що за інших обставин вимагалося б відповідно до параграфа 125. Наприклад, МСБО 37 (за певних обставин) вимагає розкриття інформації про основні припущення стосовно майбутніх подій, які впливають на класи забезпечень. МСФЗ 7 вимагає розкриття інформації про значні припущення, застосовані суб'єктом господарювання під час оцінювання справедливої вартості фінансових активів та фінансових зобов'язань, які обліковуються за справедливою вартістю. МСБО 16 вимагає розкриття інформації про значні припущення, застосовані суб'єктом господарювання при оцінюванні справедливої вартості переоцінених статей основних засобів.

Капітал

134. **Суб'єкт господарювання розкриває інформацію, яка надає користувачам його фінансових звітів можливість оцінити цілі, політики та процеси суб'єкта господарювання стосовно управління капіталом.**

135. Для виконання параграфа 134 суб'єкт господарювання розкриває:
- а) якісну інформацію про цілі, політики та процеси суб'єкта господарювання стосовно управління капіталом, включаючи:
 - i) опис того, що управляється як капітал;
 - ii) якщо на суб'єкт господарювання поширюються зовнішні вимоги щодо капіталу, – характер цих вимог та як ці вимоги враховані в управлінні капіталом;
 - iii) як він досягає своїх цілей з управління капіталом;
 - б) зведені кількісні дані про те, чим він управляє як капіталом. Деякі суб'єкти господарювання вважають деякі фінансові зобов'язання (наприклад, форми підпорядкованого боргу) частиною капіталу. Інші суб'єкти господарювання вважають, що до капіталу не входять деякі компоненти власного капіталу (наприклад, компоненти, що виникають внаслідок хеджування потоків грошових коштів);
 - в) будь-які зміни в а) і б) порівняно з попередній періодом;
 - г) чи виконав він протягом періоду всі зовнішні вимоги стосовно капіталу, що поширюються на нього;
 - г) якщо суб'єкт господарювання не виконав такі зовнішні вимоги стосовно капіталу, – наслідки такого невиконання.

Ці розкриття суб'єкт господарювання формулює на основі внутрішньої інформації, наданої основному управлінському складу.

136. Суб'єкт господарювання може управляти капіталом різними способами і на нього можуть поширюватися різні вимоги стосовно капіталу. Наприклад, конгломерат може включати суб'єкти господарювання, які займаються

страховою діяльністю та банківською діяльністю, і ці суб'єкти господарювання можуть діяти у різних юрисдикціях. Якщо зведене розкриття вимог стосовно капіталу та інформація про те, як здійснюється управління капіталом, не надають користувачеві фінансових звітів корисної інформації або викривлюють його розуміння капітальних ресурсів суб'єкта господарювання, суб'єкт господарювання розкриває окремо інформацію щодо кожної з вимог стосовно капіталу, що поширюється на цей суб'єкт господарювання.

Фінансові інструменти з правом дострокового погашення, класифіковані як власний капітал

136А. Для фінансових інструментів з правом дострокового погашення, класифікованих як інструменти власного капіталу, суб'єкт господарювання розкриває (якщо ця інформація не розкрита в іншому місці):

- а) узагальнені кількісні дані про суму, класифіковану як власний капітал;
- б) свої цілі, політики та процеси управління своїми зобов'язаннями щодо зворотного викупу або відшкодування інструментів, коли цього вимагатимуть від нього власники інструментів, включаючи будь-які зміни за попередній період;
- в) очікуваний грошовий потік при відшкодуванні чи зворотному викупі такого класу фінансових інструментів; та
- г) інформацію про те, як було визначено очікуваний грошовий потік при відшкодуванні чи зворотному викупі

Розкриття іншої інформації

137. Суб'єкт господарювання розкриває у примітках:

- а) суму дивідендів, запропонованих або оголошених до затвердження фінансових звітів до випуску, але не визнаних як виплата власникам протягом періоду, та відповідну суму на акцію;
- б) суму будь-яких невизнаних кумулятивних привілейованих дивідендів.

138. Суб'єкт господарювання розкриває таку інформацію, якщо її не розкрито в іншій інформації, опублікованій з фінансовими звітами:

- а) місце розташування та юридичну форму суб'єкта господарювання, країну його реєстрації та адресу зареєстрованого офісу (або основне місце бізнесу, якщо воно не збігається з місцем зареєстрованого офісу);
- б) опис характеру операцій суб'єкта господарювання та його основної діяльності;
- в) назву материнського підприємства та найбільшого материнського підприємства групи, та
- г) якщо це суб'єкт господарювання з обмеженим строком існування, інформацію стосовно тривалості його існування.

ПЕРЕХІД ТА ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ

139. Суб'єкт господарювання застосовує цей Стандарт для річних періодів, що починаються з 1 січня 2009 р. або пізніше. Застосування до цієї дати дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання приймає цей Стандарт до більш раннього періоду, то цей факт слід розкривати.
- 139А. МСБО 27 (змінений у 2008 р.) змінив параграф 106. Суб'єкт господарювання застосовує цю зміну для річних періодів, що починаються з 1 липня 2009 р. або пізніше. Якщо суб'єкт господарювання застосовує МСБО 27 (змінений 2008 р.) до більш раннього періоду, ця зміна має застосовуватись до такого більш раннього періоду. Зміну слід застосовувати ретроспективно.
- 139Б Документ *„Фінансові інструменти з правом дострокового погашення та зобов'язання, що виникають при ліквідації”* (Зміни до МСБУ 32 та МСБУ 1), випущений у лютому 2008 р., змінив параграф 138 та вставив параграфи 8А, 80А та 136А. Суб'єкту господарювання слід застосовувати ці зміни для річних періодів, які починаються 1 січня 2009 р. або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує зміни до більш раннього періоду, він має розкривати цей факт й одночасно застосовувати відповідні зміни до МСБУ 32, МСБУ 39, МСФЗ 7 та КТМФЗ 2 *„Частки членів кооперативних суб'єктів господарювання та подібні інструменти”*.
- 139В Параграфи 68 і 71 були змінені *„Вдосконаленнями до МСФЗ”*, випущеними в травні 2008 р. Суб'єкт господарювання має застосовувати ці зміни для річних періодів, які починаються 1 січня 2009 р. або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує зміни до більш раннього періоду, він має розкривати цей факт.

ВІДМІНА МСБО 1 (переглянутого у 2003 р.)

140. Цей Стандарт замінює МСБО 1 *„Подання фінансових звітів”*, переглянутий у 2003 р., зміни внесені у 2005 р.